

בית נפר-הנשיא

בית נפר-הנשיא

אנדריי וענבר (כהן) ברגר

אפרת וצח שמואל

קרני פוקס צייכנר,

התקבלו לחברות

גיליון מס' 2496 י"ח בטבת תשע"ח * 5 בינואר 2018
הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@kfar-hanassi.org.il

שינויי מזג האוויר הביאו אותי לחשוב.../ ארי .

אז השבוע נפרדנו משנת 2017 שהיו בה כמה רגעי קסם טובים ושמחים והיו בה גם דברים נוראיים, קשים, בלתי נסבלים ונסלחים, במחשבה קצרה ופילוסופית עם עצמי נראה לי שכך העולם מתגלגל משנה לשנה, כשהכיוון הכללי הוא פעם למעלה, פעם למטה, ואולי זאת הסיבה שהעולם שלנו עגול. נאחל לעצמנו שבשנת 2018 נזכה ליותר ימים של אושר שמחה בריאות.

עם כניסתה של השנה החדשה הגיע גם החורף, שזאת כבר דרך טובה ושמחה להתחיל בה את השנה, יש אומרים שיש אוכל מנחם ואני רוצה להוסיף לרשימת הדברים שניתן להתנחם בהם: צחוק טהור של ילדים, מוזיקה, קרני שמש עדינות ומחממות, פריחות ולבלוב באביב. והצליל הייחודי והעדין של גשם מטפטף. מסביבנו כל כך הרבה דברים נסתרים, שאנחנו רק צריכים לפתח את החושים ולשים לב, שיתנו לנו נחמה, איכות חיים שמחה יותר.

בשבת האחרונה הזמינו חניכי המכינה את המשפחות המאמצות לטיול לאבן התותח, למרות שהרבה גשם לא ירד עד עכשיו ושהכול עדיין נראה יבש מהקיץ, בדרך התגלו בין סלעי הבזלת, מקבצים של רקפות בתחילת פריחתן, כרכומים מקסימים, וניצני עלים ירוקים של עירית הגליל, נרקיס מצוי, ודודאים. בקיצור יש תקווה שאחרי הגשם של השבוע, הסביבה שלנו תהפוך שוב ירוקה כמו בכל שנה, וששאר פרחי הבר יפרחו גם השנה. לאורך הטיול הקצר, שמענו סקירה נרחבת של האזור וסיפור האגדה על אבן התותח מפי גדי עמית שידוע לספר את הסיפור. גם אם נעיר אותו באמצע הלילה. את הטיול סיימנו בפארק בארוחת צהריים קלה, מפגשי שיח ופעילות לילדים

בהנחיית החניכים. מסכמת את המפגש כמהנה ביותר לכל הדעות.
ומקווה שזה יוביל לעוד מפגשים בסגנון.

ברכות חמות לחברים החדשים, שהצטרפו לקהילה שלנו השבוע,
קרני פוקס צייכנר, אפרת וצח שמואל, ואנדריי וענבר (כהן) ברגר,
נאחל לכם ולשאר חברי הקהילה שנמשיך לגדול לצמוח ושנהנה
מקהילה תוססת תומכת ושמחה.

מזל טוב לאופירה אמיר וגבע לבית משפחת שפריר. שחובקים נסיכה
קטנה ומתוקה, למשפחת שפריר נאחל שיזכו להרבה נחת אושר
ושמחה מהתוספת החדשה למשפחה.

ברכות גם לסבא וסבתא אורי ואיתי אדלשטיין, שחובקים נכדה חדשה
בת לאיילה ונמרוד אחות ליואב, המון מזל טוב והרבה הרבה אושר
נחת ושמחה.

עץ המוצצים המקומי של כפר הנשיא נחנך השבוע בפארק זיו. למי
שלא מבין את הרעיון מאחורי עץ מוצצים נסביר, שעץ מוצצים נועד
לעזור לילד להיפרד מהמוצץ שלו כשהגיע הזמן להיפרד, כמו הרבה
דברים בחיינו יש הרבה דרכים להיפרד מהמוצץ, ואחת מהן היא לבוא
לעץ המוצצים ולתלות אותו, לעשות טכס פרידה קטן והכל כחוויה
נעימה, את הרעיון והיוזמה לקידום עץ המוצצים של כפר הנשיא יזמה
וקידמה גלי לזכרה של אימה חנה פרנקלין ז"ל היקרה. במחקר קטן
שעשיתי גיליתי שברחבי הארץ יש כעשרות עצי מוצצים בכל רחבי
הארץ מאיילת בדרום ועד לקיבוצי הצפון.

בתקשורת מדברים על סוף שבוע גשום סוער וקריר, אך אנחנו לא
מתלוננים על גשם, כי כמו שכבר ציינתי בתחילת דברי, גשם נמצא
ברשימת הדברים שמנחמים. לכל אלה שלא בקו הבריאות נאחל
בריאות שלמה וחזרה לשגרה מהר.

כמו תמיד אני רוצה לאחל לכולנו סוף שבוע חמים ונעים בחייל
המשפחה והחברים, מומלץ כמובן להוסיף אוכל טוב, ספר מרתק ואם
אפשר טיול קטן באווירה חורפית.

שבת של אור אושר בריאות חיים ושלום.

בברכה ארי והשטיינרים

עץ המוצצים / תמר וולפין

פנייה אישית מאת גלי פרנקלין, שאבוא ואספר משהו בטכס, ריגשה אותי, והביאה אותי אל האתר הקסום הזה בפאתי הפארק שלנו באחר הצהריים של יום עם מזג אוויר נעים.

התרגשתי עוד יותר כשראיתי כל כך הרבה משפחות צעירות, עם תינוקות בעגלות, אימהות הריוניות, וילדים מתרוצצים על הדשא, מטפסים על עץ האלה ותולים עליו את מוצציהם. מישהו מהנוכחים העיר שזה עץ המוצצים עם הנוף הכי יפה בארץ... ואכן, ברחבי הארץ מצויים "עצי מוצצים" שלידם מקיימים ילדים טכס התבגרות: פרידה מהמוצץ, וגלי פרנקלין הגתה את הרעיון לייעד עץ כזה לילדי כפר הנשיא.

שותפתה של גלי, רננה חייט, עיצבה שלט מקסים, המספר שזה לא סתם עץ שעליו סרטים צבעוניים, זה לא סתם עץ מוצצים, זה עץ מוצצים שנקרא על שמה של חנה פרנקלין ז"ל, הזכורה להרבה אנשים בכפר הנשיא, וגם ברחבי הארץ והעולם, כמי שהייתה מטפלת נפלאה בגיל הרך.

בטכס, שהנחה רפי פרנק, שמענו שיר בביצוע מיה בולטר ורותם איילון, סיפור על חנה, וקינחנו בסיפור חמוד לילדים שסיפרה רננה על המוצץ, ששום כוח בעולם לא יוציא אותו מפיה של ילדה קטנה, ורק החלטה של הילדה עצמה, עושה זאת בדרכי נועם.

את הסיפור על חנה, סיפרתי מפיה של אופירה, בתי, שהייתה "חניכה" של חנה בפעוטון:

כחודש לפני המעבר מהפעוטון לגן, יצאנו כל משפחת וולפין לשליחות באנגליה, כך שאופירה "פיספסה" את מסיבת סיום הפעוטון. חנה הכינה מתנות לכל הפעוטים – עציץ ובו גלעין אבוקדו שצמח לשתיל ירוק. חנה שמרה עציץ אחד גם לאופירה, וכעבור שנתיים כשחזרנו מהשליחות, חיכה לה עציץ ובו שתיל בן שנתיים.

תודה לך גלי, שהזמנת אותי לטכס, שנתת לי הזדמנות לזכור ולהיזכר, שנתת לי הזדמנות לפגוש את כפר הנשיא הצעירה והמתחדשת.

22/12/2017

בנוגע לערבות הדדית /אילן המאירי

לכבוד אלי בן עמי. מנכ"ל קבוץ כפר הנשיא

לפני שאתייחס לתשובה שהעברת לאביטל בנוגע להפחתת התשלומים לרשת הביטחון הפנסיונית ברצוני לנסות ולהגיע עמך להסכמה על הנחת יסוד אחת העומדת בבסיס מכתבי אליך.

הבה ונשים בצד את העובדה שגם כיום רשת הביטחון המשולמת לפנסיונרים, הנה מתחת הסכום הקבוע בתקנות הערבות ההדדית בקבוץ המתחדש. נשים בצד גם את העובדה, שאין ולא הייתה לקבוץ כל כוונה, להעלות את הסכומים האלה עוד פעם עם תחילתה של השנה החדשה, עלייה המתבקשת לאור העלייה הצפויה בשכר הממוצע במשק ואשר לה, כידוע, השפעה ישירה על רשת הביטחון הפנסיונית. קבוץ כפר הנשיא מתעתד להפחית את הסכום הקבוע כיום – 3700 ₪, ולהעמיד אותו על סך 2700 ₪. יחד עם קצבת הזקנה של הבטוח הלאומי – 2200 ₪, ייוותרו הפנסיונרים התלויים ברשת הביטחון בקבוץ עם הכנסה של 4900 ₪ בלבד. הנחת היסוד שלי שאותה אני מזמין אותך לאמץ, אומרת שזוהי הכנסה שאינה מאפשרת חיים בכבוד מכל סוג שהוא. נהפוך הוא, זוהי הכנסה משפילה, אולי אפילו, אומר זאת בזהירות, מבזה.

לא רק שהכנסה שכזאת אינה מכבדת את בעליה, היא גם אינה מאפשרת חיים נורמליים במקום בו אנו חיים. האם אתה היית מסוגל לקיים חיים נורמליים עם הכנסה מעין זאת? אולי, ואולי לא. אבל אלו לא חיים המאפשרים קיום בכבוד. אלה הם חיים בזבל ואזי מה זה משנה לבעל הכנסה נמוכה שכזאת ביטויים כמו קיבוץ חי ונושם, בזמן שהוא עצמו לא חי (כמעט) ולא נושם (כמעט).

מספר דוגמאות לכך: רכב. האם, בהכנסה מינימאלית שכזאת אפשר לשים את היד על כלי רכב כלשהו? אין מדובר במותרות, אלא בכלי שבלעדיו האדם נדון לבדידות וסגירות שמשפיעות באופן ישיר על מצב רוחו ואיכות חייו באופן כללי. בית ותיקי הגליל – מיועד במדויק

לפנסיונרים. איך יגיעו לשם? מי ישלם את עלויות הרכב או ההסעות? ואיך ישלמו את עלויות הפעילות במקום? **תזונה סבירה** - גם לה יש עלויות לא פשוטות, ועוד לא דיברנו על **אחזקת הבית**, על **ביגוד**, **תרופות**, **חשמל**, **ומיסי קהילה** ועוד. מה שמייחד את כל ההוצאות האלו והוצאות רבות אחרות הוא, שאלה הן הוצאות קיומיות. אלה אינם מותרות, רחוק מכך. אסור לנו, בשום פנים ואופן להסכים לכך. אסור שקבוץ כפר הנשיא ירשה שמגזר שלם, החלש והפגיע ביותר בקהילה שלנו, ייפגע באופן שכזה.

ואם אנחנו מסכימים על הנחת יסוד זו ומסכימים גם על כך, שאסור לנו בשום פנים ואופן להגיע לכך, אזי בוא נחשוב ביחד על פתרונות אחרים, כאלה שהם שוויוניים ומקיפים ומשתפים את כל חברי הקבוץ ולא רק את מגזר הפנסיונרים שלהם אין לובי, לא יכולת עמידה על המקח ולא יכולת להפעיל אמצעים משפטיים, ולכן, כמו שכתבה בצדק אביטל, "למה הפנסיונרים? כי זה אפשרי".

ההצעה שלי אומרת בפשטות שלא יתכן ולא יעלה על הדעת, שמגזר אחד בלבד ישלם את המחיר על תחלואיו של הקבוץ, ולכן כל חברי וחברות האגודה החקלאית המשותפת חייבים לשאת בעול. צריך ואסור לשכוח שכל פנסיונר שמקבל את רשת הביטחון הפנסיונית מהקבוץ, מקבל זאת בזכות ולא בחסד וכל אלה שבגיל העבודה כיום יהיו הפנסיונרים של מחר, ולכן האמירה שנשמעת לעיתים במחוזותינו ש"אנחנו המפרנסים והם אלה שמקבלים אז שישתקו ויגידו תודה" היא אמירה מקוממת, טועה ומטעה.

יתרה מזאת, הקבוץ נשען בהחלטתו על הפחתת שיעורי התשלומים לחברים בגיל הפנסיה, על תקנות הערבות ההדדית בקבוץ המתחדש, אך תקנות אלו קובעות במפורש (סעיף 7ב) כי:

"נוכח הרשם.. כי אין הקבוץ מסוגל לעמוד בחובתו לספק או להשלים לחבריו את הצרכים והצרכים המיוחדים, על פי תקנות אלה, רשאי הוא לאשר הפחתה של השיעורים הקבועים בתקנות אלה לתקופה

שיקבע, לפי שיקול דעתו, ובלבד שהפגיעה בהספקת הצרכים והצרכים המיוחדים או השלמתם תהייה מזערית ככל הניתן.

הפחתת השיעורים כאמור, תעשה לפי הסדר שלהלן:

הפחתת שיעורי הצרכים לחברים בגיל העבודה.

הפחתת שיעורי הצרכים המיוחדים

הפחתת שיעורי הצרכים לחברים בגיל פרישה".

כלומר, תקנות הערבות ההדדית עצמן קובעות כי הפגיעה בחברים בגיל הפרישה תהייה במקום האחרון במדרג. ההצעה של הנהלת הקבוץ ועל פיה היד תוכנס אך ורק לכיסם של החברים בגיל הפרישה נראית, על פניה, בפשטות, כנוגדת את התקנות וצריכה להיות מוסרת מסדר היום.

ולכן זאת היא הצעתי: שוויון בנטל ואת דרך הפעולה הרצויה והמתאימה אני משאיר לך ולהנהלת הקיבוץ לקבוע. אפשר להציע עוד הצעות ואפשר לחשוב על דרכים נוספות, וכן, אפשר גם לחשוב על קיצוץ זמני במשכורתם של בעלי ההכנסות הגבוהות של נושאי התפקידים הבכירים בקבוץ מבחינת "נאה דורש ונאה מקיים".

ברצוני לציין כי רעיון המשכנתא ההפוכה הוא רעיון הזוי ומקומם. נושא שיוך הדירות לא קם על מנת להבטיח את הישארותם של חברי הקבוץ בביתם ולמנוע את זריקתם לרחוב. הוא קם על מנת שלחברים יהיה איזה שהוא נכס אותו יוכלו להוריש לבניהם. עכשיו באה הנהלת הקהילה ומציעה, ברוב חוצפה שלא תתואר, להפיל את הכישלון הכלכלי הקולוסאלי הזה על בנינו בבחינת "אנחנו פישלנו ואתם תשלמו את המחיר" אכן, אבות אכלו בוסר ושיני הבנים תקהינה? אני מצטער על הטון האגרסיבי משהו בסיום אך מדובר ברעיון עושים ואהיה מוכן להגיע לפת לחם ולא לדרוש מילדיי לשלם את חובותיי.

ודבר אחרון. מה יקרה אם הרשם או האסיפה הכללית, חלילה לא תקבל את המתווה המוצע? בהנחה שלא נלך כולנו להתאבד מראש

הצוק, הרי שניאלץ לפתוח את המגרה ולשלוף משם את תכנית ב.
שכל הנהלה מיומנת יודעת שיש צורך בהכנתה מראש. אפשר גם
להתחיל בה.

בברכה

אילן המאירי

**** הכתבה עוכבה במערכת על מנת שכל הנוגעים בעניין יראו את הכתוב ויוכלו
להגיב. תגובה תגיע כנראה בשבוע הבא. (העורכת)**

פצ'אות ב"לב הקיבוץ"

/ רחלי ומעין

מיסדנו את הפעילות בלב הקיבוץ כך שפעמיים עד שלוש פעמים בשבוע, לב הקיבוץ נפתח ועומד לרשות כל מי שמעוניין בכך. פעמיים מתוך השלוש מוגשת ארוחת ערב מגוונת. ממרקים ופיצות ועד לפלפל שטעמו המשובח כבר התפרסם ברחבי הגליל והוא מתחרה אפילו בפלפל אוסול. הפעילות והאווירה במפגשים האלה הן לדעתי מאוד נחמדות. ישנה אווירה ממש טובה ונינוחה. אנשים יושבים ביחד משוחחים על דא ועל הא ומעבירים ערב בנעימים.

וכמו שדוד קולט אמר לנו: "מה שאתן מבטיחות אתן גם מקיימות". אז הגיע הזמן לקדם את חדר הספורט עליו דיברנו בזמנו באסיפה. לשם כך נפגשנו כבר עם ועדת תכנון ובפגישה סוכם שהאקונומיה תהפוך לחדר כושר (זה שנמצא עדיין במתחם הבריכה וצריך לעבור), וריטה כבר החלה לטפל בביצוע של הכנת המקום והמעבר מהבריכה אליו.

בהתחלה חשבנו שהאקונומיה תיועד להקמת נגריה קטנה לפנסיונרים, והיא אחד ממיזמי הדגל שלנו, החלטנו להקים אותה באזור עזרת בישול לשעבר ועוד קצת עד לסוף המקרר שנמצא בכניסה למטבח. יתר המטבח יהפוך לחדר ספורט גדול שיאפשר למבוגרים וילדים לקיים בו פעילות בחורף וגם בקיץ. אנחנו נמצאים כעת בשלב פינוי כל הג'אנקה והלכלוך שנמצאים במטבח, ויש עוד עבודה רבה לפנינו. כמובן שנשמח לכל מי שיבוא ויושיט יד לעזרה.

זאת ועוד, מאחר וישנה נזילה רצינית בגג המטבח- אלי וריטה עושים מאמצים רבים להפוך את הגג של המטבח לגג סולרי. ואז בשלב ההקמה יאטמו את הגג. בינתיים אנחנו מעוניינות לקדם ולהתחיל להכין את המטבח. כלומר להסיר את כל הברזלים, לסתום את כל הביובים, ולדעתי נצטרך גם להסיר את אריחי החרסינה שנמצאים בשלבים שונים של התפרקות. נצטרך הרבה עזרה מחבר'ה שיש להם ניסיון בעבודה כזאת. אשמח מאוד שחבר'ה כאלה ייצרו קשר

איתי או עם רחלי, ויחד נקים "צוות לעניין" משובח ונשתולל ביחד במטבח. את כל שלב ההכנה ניתן לעשות בלי כל השקעה, חוץ מהשקעה שרירית. כמובן ששאר השלבים בהקמה יידרשו השקעה כספית גדולה- צריך להכניס חשמל שכרגע איננו כלל. נצטרך לבנות קיר מפריד בין הנגריה לחדר הספורט, וגם להניח לינוליאום על הרצפה. כל זה בהחלט יעלה כסף, אז אם יש לכם רעיונות איך אפשר להשיג תרומות לעניין הזה אנא שתפו אותנו, זה יעזור לנו מאוד. הכי חשוב בדברים כאלה להתחיל לנוע קדימה ואז העניינים מתפתחים ופתאום זה קורם עור וגידים.

בקרוב נמשיך לקדם עוד פרויקטים קטנים כמו- ניקוי מכוניות, שקיות מרשת ועוד. כל מי שמתעניין מוזמן לדבר איתנו.

מספר הודעות:

אני מזכירה כל מי שמעוניינת ב"שייק ירוק" מוזמנת ליצור איתנו קשר.

בלב הקיבוץ יש שקיות אשפה אורגנית מתכלות. 50 שקיות עולות 26 ₪. וזה ממש עוזר לזרוק את האשפה האורגנית לפחים החומים כשהיא ארוזה בשקית מתכלה. זה מהיר חסר ריח ואסתטי.

בכל יום רביעי מתקיימת התעמלות בוקר עם נעה מעין בלב הקיבוץ בשעה 9:00 בבוקר.

ועכשיו משהחלפנו קידומת ועברנו לשנת 2018 זה הזמן להתחיל להניע את הפעילות לקראת חג השבעים של כפר הנשיא. כל מי שמעוניין להוסיף פעילות או שיש לו רעיון מוזמן לפנות אלינו.

פתיחת התערוכה של נורית אורן נדחתה לשבת ה- 27.1. תרשמו ביומנים את השבת הזאת ותשמרו אותה לפתיחה החגיגית.

ועוד בעניין נורית אורן. הספר שנורית מתכננת להוציא לאור עומד לצאת לדרך. בתכנית ארגון ערב הסבר עם מצגת בהובלת נורית שתסביר בו הכל על סגנון הספר. הציבור מוזמן לבוא. תאריך לערב

יימסר בהמשך. בינתיים חברים שמעוניינים בספר מוזמנים להירשם אצל נורית כבר עכשיו. חשוב לנורית לקבל הזמנות מראש, אם כמות המזמינים תהיה גדולה הדבר יוזיל מאוד את העלויות ולכן גם מחיר הספר לרוכשים יהיה נמוך יותר.

הודעה מועדת חגים: השנה נקיים ט"ו בשבט מקומי והנטיעות יהיו בהרחבה. שבוע לאחר מכן יתקיים ט"ו בשבט של כל המועצה בפארק. פרטים נוספים יגיעו בהמשך.

עד כאן דברנו לגיליון זה, להתראות בלב הקיבוץ מעין ורחלי

תודה לכל מי שמזמין אותי לביתו כשאני באה לביקורים.
הייתי רוצה להספיק להגיע לכולם אבל לצערי זה לא יוצא.
הביקורים קצרים וחלק גדול מהזמן אני נמצאת
בבית עם אמא ואיזי או בסידורים.
ניתן לרוב לבוא ולהצטרף אלי בביתם.
כוס תה טוב מובטח ואפילו עוגיה.
שלכם באהבה.

אורה נמלי

בגרמניה לפני המלחמה

תשמעו סיפור: בשנת 1941 היה א' נער כבן 14 כאשר הוריו מסרו אותו לאלמנה פולניה באזור ששכנו בו פולנים שמוצאם מגרמניה מאז הסכם ורסאי.

הייתה זו איכרה שהיה לה משק קטן שבעלה נהרג באיזושהי תאונה זמן קצר לפני כן. הם נפרדו ממנו מהר ונעלמו. כעבור זמן התברר לו שמתו במחנה ריכוז.

א' חי בתחילה במסתור אך משום שהיה נער חסון, בלונדיני ובעל עיניים כחולות יצא עד מהרה מהמסתור והתחיל לעזור בעבודות המשק החקלאי הקטן. חלב את הפרות ועבד בשדות. כך חלפו להן כחמש שנים וא' גדל והתחזק בעבודות החווה והקשר בינו לבין האלמנה הצעירה התחזק והעמיק.

אבל אז לפתע הסתיימה המלחמה וא' נפרד מן האלמנה הפולניה ובדרך לא דרך הצליח להגיע לארץ ישראל, לא לפני שבילה שנה בקפריסין. האלמנה הפולניה ממוצא גרמני, גורשה מיד עם תום המלחמה מהאזור לגרמניה עם עוד כמה מאות אלפי פולנים ממוצא גרמני.

בארץ א' הצטרף לקיבוץ בעמק הירדן נשא לאישה את ח' ונולד להם בן יחיד שהם קראו לו ניר. כדי לא להאריך כעבור 18 שנה בשנת 1968 ניר נהג בטרקטור לחלקת הבגנות, שליד הירדן, ובדרך לשם עלה על מוקש, שהוטמן בלילה ע"י פלסטינים שחדרו מירדן. יחד איתו נהרג מתנדב גרמני צעיר, שהגיע לקיבוץ עם קבוצה של נערים ונערות מגרמניה. למחרת ניר נקבר בבית הקברות של הקיבוץ וגופת הנער הגרמני הוטסה לגרמניה. כעבור חצי שנה מתה ח' אשתו משברון לב. א' השבור החליט לצאת למסע אל עברו והצליח לאחר מאמצים מרובים להשיג את כתובתה של הפולניה ממוצא גרמני שהסתתר אצלה בזמן המלחמה, יצר איתה קשר ונסע לבקרה.

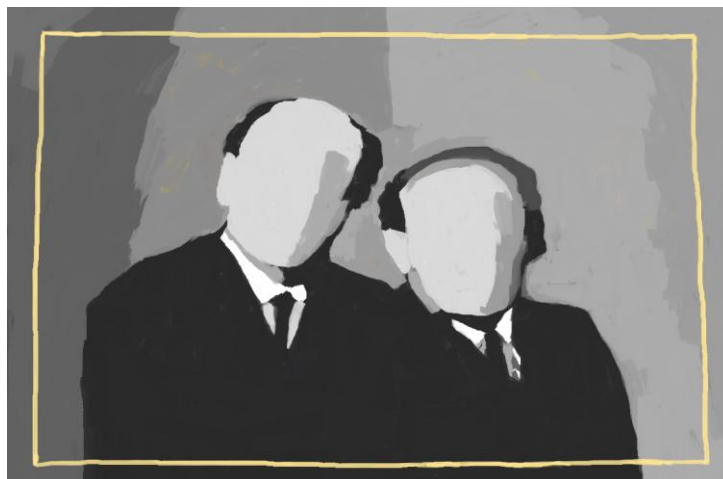
כאשר הגיע לביתה שבעיר שטוטגרט היא הזמינה אותו לשבת והגישה לו כוס קפה ועוגה.

כשהחלו לשוחח הבחין פתאום בצילום ממוסגר של בחור צעיר שניצב על השידה הגדולה. כאשר התקרב לראות את הצילום מקרוב, התברר לו להפתעתו שזהו צילום של הנער הגרמני, שנהרג יחד עם בנו על הטרקטור. כששאל אותה על הצילום, סיפרה לו שכמה זמן לאחר שעזב את החווה, גילתה שהרתה לו ונולד להם בן שגורש יחד איתה לגרמניה. היא לא גילתה לנער מי אביו ורק סיפרה לו שאביו נהרג בתחילת המלחמה.

כשהנער גדל, החל לגלות עניין ביהודים ובמדינת ישראל, ולאחר זמן החליט יחד עם קבוצה של נערים ונערות לצאת לתקופת התנדבות בקיבוץ בישראל.

הוא הגיע לקיבוץ בעמק הירדן, וכעבור כמה חודשים כשנסע בטרקטור, עלה מוקש יחד עם עוד נער מהקיבוץ ושניהם נהרגו. א' התבונן בצילום והבין שביום אחד שכל את שני בניו. אחד קבור בישראל ואחד בגרמניה. זהו הסיפור.

אני לא ממש יודע איזה לקח להוציא ממנו על החיים ובכלל, חוץ מזה שהעולם שאנו חיים בו הוא חרא של עולם, למרות שפה ושם אפשר עוד לפגוש בכמה רגעים נפלאים וקצרים של אושר. וזהו. פחות או יותר. כולה שואה.

פינה קטנה וירוקה / איציק בן-דור

שלום לכולם,

אז ככה...

- בחפירות ארכאולוגיות באזור אשדוד, נמצא פסיפס בן 1500 שנים, כנראה של מנזר או כנסייה. זו הפעם הראשונה שנמצאים שרידים של כנסייה או מנזר לאורך החוף בארץ.
- לפני מספר ימים, נמצא באזור מלכיה צבוע פצוע, שכנראה נפגע מרכב. הוא מת לאחר מספר שעות. הצבוע הוא חיית מדבר ונדיר לראותו באזור הגליל. נראה שחסר מזון בנגב, אז הם מתחילים להצפין. בכל מקרה, אסור להתקרב לבע"ח פצוע בטבע, יתכן ויש לו כלבת. יש לדווח לרשות והם יגיעו למקום.
- באזור מדבר יהודה, נמצאה טביעת רגל של נמר. יתכן שיש עוד בשטח שלא ראו אותם וחשבו שהם נכחדו לגמרי במדבר יהודה.
- במדגסקר נמצאו מינים חדשים של ציפורים ובעלי חיים שלא ידעו עליהם.
- בקרוב יתחילו לבנות כלביה אזורית במבואות חרמון. כמו כן, מאחדים את הרשות הווטרינרית לאזור אחד. כלומר – רמת הגולן, צפת, גליל עליון ומבואות חרמון, יתאחדו לרשות אחת וככה יחסכו עלויות וגם הזמינות תהיה טובה יותר. כל נושא חתולי הרחוב וכלבים משוטטים יטופל שם.
- באזור קיבוץ אלמוג, נחנך שביל אופניים חדש במסלול מעגלי באורך של 21 ק"מ.
- בקרוב תתחיל שוב ספירת ציפורי החצר. פרטים במרכז הצפרות הישראלי.

זהו זה להפעם – שיהיה לכולנו סופ"ש ירוק ורטוב

איציק

אימון אישי לחיים מלאי צבע איילת מרום

ע"פ תורת האינדיאנים, הצבע הצהוב מסמל אהבה ונתינה ללא גבולות. כמו שהשמש מאירה בכל בוקר ומחממת את היקום ללא תמורה, כך גם לגבי היכולת לאהוב את עצמנו ולפרגן לעצמנו. כאשר אנו אוהבים את עצמנו, אנו יכולים לאהוב ולהאיר אחרים באמצעות אהבתנו.

לצבע הצהוב יש השפעה על מערכת העצבים שלנו. זהו צבע חם שיוצר תחושה של שמחת חיים ואושר. יש משהו בצבע הצהוב שמאיר עיניים לכן הוא מקושר לילדים, מביא שמחה ועליזות אופטימיות ותקווה. מעורר חשיבה מקורית ורעיונות יצירתיים.

מבחינה פיזיולוגית, הצהוב מגרה את המוח ואת פעילותו המנטלית. ומגביר תהליכים אנליטיים וחשיבה הגיונית, ועוזר מאוד בקבלת החלטות.

הצהוב הוא הצבע של הצ'אקרה השלישית "מקלעת השמש" דרכה ניתן להגביר את האומץ והביטחון.

יש להשתמש בצבע הצהוב במידה, מכון שעודף צהוב יכול לגרום לחרדות עצבנות וחוסר שקט. גם האקלים המדברי שלנו משפיע וגורם לאנשים להיות חסרי סבלנות, עצבניים, ביקורתיים ושיפוטניים, בעיקר בקיץ שהשמש חזקה והטבע צהוב.

הסיטרין = אבן מרפא צהובה, מסייעת בריפוי במערכות העיכול והשתן.

מזונות צהובים מומלצים

- **כורכום** – בעל יכולת לנטרל רעלנים מהכבד ולאזן את רמות אנזימי הכבד, ולכן הוא מסייע בתהליכי ניקוי רעלים.
- **זרעי חילבה** - מסייעים להפחתת סוכר בדם.
- **דוחן** – דגן המכיל שפע מגנזיום, אשלגן, עשיר בברזל ויטמיני E, B, חומצות אמינו. ללא גלוטן. מכיל סיבים תזונתיים בכמות כפולה מאורז מלא. הדוחן משתן, מחזק כליות, מטיב עם הקיבה והטחול. מינרל חשוב לשמירה על בריאות העור והשיער.
- **בננה** – מזון על המכיל ויטמיני A, C, ו - B6, ברזל, זרחן, סידן, מגנזיום, אבץ, נתרן, אשלגן..

2018

מהעורכת / שושנה שרקי

שהשנה החדשה הבאה עלינו לטובה
תביא איתה רוח של שלום ושל שלוה
רוח של רפואה, בריאות והחלמה
רוח של חוסן, עוצמה והגשמה

שהשנה החדשה הבאה עלינו לשמחה
תביא איתה רוח של צמיחה ושל ברכה
רוח של הקשבה, סבלנות וסובלנות
רוח של קבלה, הבנה ונכונות

שהרוח לא תנשוב חזק מידי כסערה גדולה
שלא תלחש בשקט ולא ישמע קולה
שתהא זו רוח חדשה, נכונה ומדויקת
שתהא זו רוח מְשֻׁנָּה, מבטיחה ומחבקת.

(?)

תכלה שנה וקלילותיה

